

انتشارات، شماره ۴۴۴

ایمونیوگلوبولین‌ها

ساختمان و عملکرد

تالیف:

رولد نزلین

ترجمه:

دکتر غلامرضا هاشمی تبار

با همکاری:

دکتر مسعود رجبیون - دکتر مریم ملکی

Nezlin, Roald

نزلین، روالد

ایمونوگلوبولین‌ها ساختمان و عملکرد / تألیف روالد نزلین؛ ترجمه غلامرضا هاشمی تبار، با همکاری مسعود رجیبون، مریم ملکی. — مشهد: دانشگاه فردوسی مشهد، ۱۳۸۴.

۳۲۰ ص. : مصور، جدول، نمودار. — (انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد؛ ۴۴۴)

ISBN 964-368-109-0

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

The immunoglobulins: structure and function.

عنوان اصلی:

کتابنامه.

۱. یادتها. الف. هاشمی تبار، غلامرضا، ۱۳۳۳ - ، مترجم. ب. رجیبون، مسعود، ۱۳۵۶ - ، مترجم. ج. ملکی، مریم، ۱۳۵۶ - ، مترجم. د. دانشگاه فردوسی مشهد. ه. عنوان.

۶۱۶/۰۷۹۸

QR ۱۸۶/۷/۴ الف ۹

۱۳۸۴

م ۸۴-۳۷۱۱۳

کتابخانه ملی ایران

انتشارات، شماره ۴۴۴

ایمونوگلوبولین‌ها

(ساختمان و عملکرد)

تألیف

روالد نزلین

ترجمه

دکتر غلامرضا هاشمی تبار

با همکاری

دکتر مسعود رجیبون - دکتر مریم ملکی

ویراستار علمی

دکتر فرهنگ حداد

وزیری، ۳۲۰ صفحه، ۱۰۰۰ نسخه، چاپ اول، زمستان ۱۳۸۴

امور فنی و چاپ: مؤسسه چاپ و انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد

بها: ۲۳۰۰۰ ریال

فهرست

مقدمه مترجمان ۱۱

بخش اول: جنبه‌های ساختمانی

فصل اول: ویژگیهای عمومی مولکولهای ایمونوگلوبولین ۱۵	
۱. کلاسهای ایمونوگلوبولین ۱۶	
۲. ناهمگونی ایمونوگلوبولین ها ۲۳	
۳. تشخیص و جداسازی ایمونوگلوبولین ها ۲۴	
۴. قطعات شیمیایی و پروتئولیتیک ایمونوگلوبولین ها ۲۶	
۵. زنجیره‌های پپتیدی ایمونوگلوبولین ۳۱	
۶. زنجیره‌های پپتیدی اضافی ۴۴	
۷. چین‌های ایمونوگلوبولین (حوزه) ۵۲	
۸. قسمت Fab ۵۸	
۹. قسمت Fc ۶۰	
۱۰. مولکولهای ایمونوگلوبولین ۶۰	
۱۱. ترکیبات کربوهیدراتی ایمونوگلوبولین ها ۷۱	

فصل دوم: ایمونوگلوبولین‌های انسانی و حیوانی ۹۵	
الف) مهره‌داران پست ۹۵	
۱. ماهیها ۹۵	
۲. دوزیستان ۱۰۰	
۳. خزندگان ۱۰۱	
ب) پرندگان ۱۰۲	
۱. جوجه‌ها ۱۰۲	

۱۰۴	۲. اردکها
۱۰۴	(ج) پستانداران
۱۰۵	۱. حیوانات آزمایشگاهی
۱۱۴	۲. حیوانات مزرعه
۱۱۷	۳. حیوانات خانگی
۱۱۸	(د) ایمونوگلوبولین‌های انسانی
۱۱۸	۱. ملاحظات عمومی
۱۲۰	۲. آلوتیپ‌های انسانی
۱۲۱	۳. ژنهای ایمونوگلوبولین انسانی
۱۲۴	(ه) منشأ گوناگونی آنتی‌بادی در موشها و انسانها
۱۲۵	۱. نو ترکیبی J(D)۷
۱۲۷	۲. هیپر موتاسیون سوماتیک
۱۲۸	۳. تبدیل کلاس
۱۲۹	(و) جنبه‌های تکاملی
۱۳۰	۱. حوزه‌های نوع ایمونوگلوبولین در پروکاریوتها و بی‌مهرگان
۱۳۵	۲. تکامل حوزه‌های ایمونوگلوبولین

فصل سوم: طراحی مولکولهای آنتی‌بادی

۱۴۷	۱ - مشکلات ایمونوترابی سرم
۱۴۹	۲ - مولکولهای آنتی‌بادی با ماهیت دوگانه و انسانی کردن آنها
۱۵۱	۳ - کوچکترین قطعه آنتی‌بادی (Fv)
۱۵۴	۴ - تولید آنتی‌بادیهای مونوکلونال انسانی به وسیله نمایش فازی و فناوری انتقال ژن
۱۵۹	۵ - طراحی (مهندسی) ایمونوگلوبولین‌ها با خصوصیات جدید
۱۶۳	۶ - پلیمریزاسیون مولکولهای IgG و قطعات آنها
۱۶۷	۷ - آنتی‌بادیهای واجد دو شاخص آنتی‌ژنی متفاوت
۱۷۰	منابع

بخش دوم: جنبه‌های عملی

فصل چهارم: جایگاه اتصال آنتی ژن..... ۱۷۹

- ۱- مشخصات عمومی ۱۷۹
 - ۲- تغییرات ساختاری وابسته به اتصال آنتی ژن ۱۹۹
 - ۳- کمپلکس حوزه V_H زنجیره سنگین آنتی بادیهای شترسانان (شتری) با آنتی ژن ۲۰۳
 - ۴- واکنش اتوآنتی بادی (فاکتور روماتوئید) با $FC\gamma$ ۲۰۴
 - ۵- جنبه‌های ساختمانی ویژگی آنتی بادی ۲۰۵
 - ۶- الگوسازی جایگاههای اتصال آنتی بادی ۲۱۸
 - ۷- جنبه‌های ساختاری فعالیت کاتالیتیک آنتی بادی ۲۲۵
- منابع ۲۳۳

فصل پنجم: مولکولهای شناسایی کننده آنتی ژن (غیر از آنتی بادیها)..... ۲۴۳

- ۱- گیرنده آنتی ژنی سلول T ۲۴۳
 - ۲- پروتئینهای MHC ۲۴۶
 - ۳- کمپلکس گیرنده‌های سلول T و پپتید - MHC ۲۵۰
 - ۴- مولکولهای CD1 ۲۵۳
 - ۵- گیرنده‌های ممانعت کننده سلول کشنده طبیعی ۲۵۴
 - ۶- مقایسه اتصال آنتی ژن به وسیله مولکولهای شناسایی کننده آنتی ژن متفاوت ۲۵۶
- منابع ۲۵۸

فصل ششم: اثرات متقابل خارج از محل اتصال آنتی ژن..... ۲۶۱

- ۱- جایگاههای اتصال گیرنده FC ۲۶۳
- الف: جایگاههای اتصال برای گیرنده‌های FC درگیر در پاسخهای کارگزار ۲۶۵
- ۱- گیرنده‌های $FC\gamma$ ۲۶۵
- ۲- گیرنده $FC\epsilon$ ۲۶۷
- ۳- گیرنده $FC\alpha$ ۲۶۸

۲۶۹	۴ - گیرنده‌های $Fc\gamma$ و $Fc\delta$
۲۷۰	ب: جایگاه‌های اتصال گیرنده‌های Fc در ترانس سیتوز
۲۷۰	۱ - گیرنده Fc جنینی ($FcRn$)
۲۷۳	۲ - گیرنده ایمونوگلوبولین‌های پلیمریک ($PIgR$)
۲۷۴	۳ - جایگاه‌های اتصال کمپلمان
۲۷۹	۴ - واکنش پروتئین‌ها با بخش Fc
۲۸۲	۵ - پروتئین‌های واکنش دهنده با قسمت Fab
۲۸۴	۶ - لکترین‌ها
۲۸۶	۷ - محافظ‌های مولکولی
۲۸۷	۸ - پروتئین‌های باکتریایی متصل شده به ایمونوگلوبولین
۲۹۳	منابع
۳۰۱	فصل هفتم: حرکات قطعه‌ای مولکول‌های ایمونوگلوبولین
۳۰۱	۱ - دیدگاه‌های کلی
۳۰۶	۲ - جنبه‌های عملی انعطاف پذیری قطعه‌ای
۳۰۸	منابع
۳۱۰	ضمیمه رنگی

پیشگفتار

ایمونولوژی مدرن از اکتشافات انقلابی که صدسال پیش، در دهه آخر قرن ۱۹ رخ داد، شکل گرفته است. در سال ۱۸۹۰ امیل بهرینگ و کیتاساتو دریافتند که سرم گرفته شده از خرگوشهایی که قبلاً توکسین های باکتریایی به آنها تزریق شده بود می تواند همان توکسین ها را خنثی کند. علاوه بر این، دریافتند که تزریق این سرم به سایر حیوانات باعث ایمنی طولانی مدت نسبت به این توکسین ها می شود و بنابراین می تواند به عنوان یک عامل درمانی به کار رود. این یافته ها نشان داد که مواد موجود در خون می توانند منجر به پاسخ ایمنی به توکسین ها شوند.

پس از مدتی، پال نشان داد که سرم گرفته شده از خرگوشهایی که توکسین های گیاهی به آنها تزریق شده بود نیز دارای فعالیت خنثی سازی توکسین است. فعالیت خنثی کنندگی سرم ضد توکسین توسط ارلیش به گروه مشخصی از ماکرومولکولها نسبت داده شد. ارلیش فرض کرد که سلولها دارای گیرنده هایی در سطح خود هستند که نسبت به آنتی ژنهای خاصی تمایل دارند و گیرنده ها با جدا شدن از سطح سلول می توانند توکسین ها را خنثی کنند. اختصاصی بودن بالای ضد توکسین ها توسط ارلیش به مکمل بودن ساختاری، بین گروه های شیمیایی ضد توکسین ها و توکسین ها نسبت داده شد. او بر پایه مفاهیم شیمیایی، روشی کمی برای شناسایی ضد توکسین ها و توکسین ها به عنوان واکنش دهنده های شیمیایی ارائه کرد. تمام این مطالعات اولیه و نظریات بدیع منجر به پیدایش نظامی جدید به نام ایمنی شیمی شد.

طی دهه های بعد این نظریات به اثبات رسیده و گسترش یافتند. کارل، مایکل و دیگر ایمونوشیمیست ها نشان دادند که نه تنها توکسین های گیاهان و باکتریها، بلکه پلی ساکاریدها و تعداد بی شماری از مواد شیمیایی (هاپتن ها) نیز می توانند منجر به پاسخ های ایمنی خاصی شوند. در دهه ۱۹۳۰، ماکرومولکولهای ویژه آنتی ژن موجود در سرم به عنوان کلاس مشخصی از پروتئین های سرم توصیف شدند و نام آنتی بادی بر آنها نهاده شد. کابات در جریان کار خود در آزمایشگاهی

Arne Tiselius و Theodor swedberg نشان داد که فعالیت آنتی بادی آنتی سرم خرگوش ناشی از گاما گلوبین‌های 7S است. این یافته با قرار دادن آنتی سرم در معرض آنتی ژن که کاهش معنی‌دار گاما گلوبین‌های 7S را به دنبال داشت، حاصل شده بود. این آزمایشات کلاسیک کابات آغاز مطالعه آنتی‌بادیها در مقیاس مولکولی بود.

در سال ۱۹۵۸-۵۹ با مطالعات پورتر و ادلمن نقطه عطفی در ایمونولوژی به وقوع پیوست. پورتر روشی ساده برای پروتولیز ایمونوگلوبین G خرگوش با استفاده از پاپاین ابداع کرد و موفق به جداسازی دو قطعه پروتولیتیک بزرگ شد. اولی، قطعه Fab، که می‌تواند با آنتی ژن درگیر شود و دارای یک جایگاه اتصال به آنتی ژن است. دیگری قطعه Fc با قابلیت متبلور شدن، نمی‌تواند با آنتی ژن ترکیب شود اما دارای فعالیتهای بیولوژیکی مهم دیگری است. به طور همزمان ادلمن مولکول IgG1 انسانی را با کاهش اتصالات دی سولفیدی بین زنجیره‌ای به اجزای تشکیل دهنده آن - زنجیره‌های بزرگ (سنگین) و کوچک (سبک) - تجزیه کرد. در سال ۱۹۶۹ پورتر مدل ساختاری معروف خود را عرضه کرد که براساس آن هر مولکول IgG متشکل از چهار زنجیره پلی پپتیدی (دو زنجیر سنگین مشابه و دو زنجیر سبک مشابه) است که با پیوندهای دی سولفیدی به هم اتصال یافته‌اند. به علت رشد سریع ایمونولوژی مولکولی در دهه ۶۰ و ۷۰، ویژگی‌های اصلی ساختمان ایمونوگلوبین‌ها و نحوه تولید آنها و همچنین مکانیسمهای ژنتیکی تنوع عظیم آنتی‌بادی‌ها توضیح داده شد.

طی دهه‌های ۸۰ و ۹۰ انباشتگی اطلاعات در مورد ایمونوگلوبین‌ها با سرعت فزاینده‌ای افزایش یافت. اطلاعات دقیق ساختاری در مورد چگونگی واکنش جایگاه اتصال آنتی‌بادی با آنتی ژن با استفاده از مطالعات پرتونگاری X-ray حاصل شده که باعث پیشرفته تر شدن مدل جایگاه اتصال آنتی‌بادی شده است. تلاشهای زیادی برای افزایش شناخت مکانیسم‌های ژنتیکی تشکیل دهنده آنتی‌بادی صورت گرفته که تولید مولکولهای آنتی بادی جدید را در محیط آزمایشگاه تسهیل کرده است. در حقیقت برخی از این آنتی‌بادیهای جدید به طور مؤثر در بیوتکنولوژی و پزشکی به کار رفته‌اند.

دستاوردهای ایمونولوژی مولکولی هم چنان به صورت مقالات اصلی و بازنگری‌ها منتشر می‌شوند. این کتاب یکی از این منابع است که مفاهیم جدید در رابطه با ساختمان و عملکرد ایمونوگلوبین‌ها را مورد مطالعه قرار می‌دهد. ویژگی‌های ساختمانی و عملکردی کلاسهای اصلی ایمونوگلوبین‌های انسانی و حیوانی به تفصیل بررسی شده‌اند. محل قرارگیری و ساختمان جایگاههای

اتصال مختلف مولکولهای ایمونوگلوبین، خصوصاً جایگاه اتصال آنتی ژن، با استناد به جدیدترین یافته‌های پرتونگاری X-ray مورد بررسی قرار گرفته‌اند. بر یافته‌های جدید و کاربرد عملی آنها تأکید ویژه‌ای شده است. در هر بخش لیستی از مقالات جدید ارائه شده است حتی با پیشرفتهای عظیم در زمینه شناخت ساختمان و عملکرد ایمونوگلوبین‌ها در قرن گذشته، هنوز معماهای بسیاری در رابطه با مولکولهای ایمونوگلوبین حل نشده باقی مانده است که آینده‌ای (محکمی) هیجان انگیز فراروی ما قرار می‌دهد.

رولد نزلین

مقدمه مترجمان

بنام خداوند دانا و کردگار توانا

سپاس خدای را که توفیق ترجمه کتاب حاضر را نصیب بنده و همکاران نمود. بدون شک یکی از وظایف و رسالت‌های مهم دانشگاه‌ها ارتقای سطح دانش و فرهنگ جامعه و آشنایی مراکز علمی و صنعتی کشور با علوم روز می‌باشد. به همین منظور بر آن شدیم که با ترجمه کتاب حاضر بخش کوچکی از دین و وظیفه سنگین خود را نسبت به جامعه علمی و کشور ادا نماییم.

پیشرفتهای به دست آمده در زمینه بیولوژی مولکولی نقش چشمگیری را در پیشرفت ایمونولوژی در سالهای اخیر داشته است که بدون آگاهی از این علم درک مکانیسمهای پیچیده دفاعی بدن امکان پذیر نمی‌باشد. ورود آنتی ژن به بدن سبب بکار افتادن سیستم دفاعی می‌شود و متعاقب آن واکنشهای مختلف تولید می‌گردند که یکی از آنها ترشح مواد پروتئینی بنام آنتی بادی می‌باشد. این پروتئینها را که دارای فعالیت پادتنی و حرکت الکتروفرور تیک ضعیف هستند بنام ایمونوگلوبولین می‌گویند. چون اکثر ایمونوگلوبولین های سرم در دستگاه الکتروفرورز در منطقه گاما قرار دارند بنابراین این پروتئینها را گاما گلوبولین نیز می‌خوانند. ایمونوگلوبولین ها در سرم خون و مایعات بافتی تمام پستانداران وجود دارند و تقریباً ۲۰٪ پروتئینهای سرم را در انسان تشکیل می‌دهند. چون آنتی بادیها دو کار عمده انجام می‌دهند (اتصال به آنتی ژن و اعمال بیولوژیکی با اتصال به کمپلمان و سلولهای مختلف)، بنابراین ارایش اولین بار اصطلاح ambeceptor (آمبوسپتور) را برای آنتی بادی بیان نمود که آمبور به معنی دو و رسپتور به معنی گیرنده است. ایمونوگلوبولین ها عبارت از گلیکوپروتئینهایی هستند که از ۹۶ - ۸۲٪ پلی پپتید و ۱۸ - ۴٪ قند تشکیل شده اند. این پروتئینها متنوع، ولی اساس ساختمانی زیر رده تمام آنها یکسان و از دو زنجیره سبک و دو زنجیره سنگین ساخته شده است. در ترجمه این کتاب تلاش شده که با درک صحیح مطالب و امانت در ترجمه

مفاهیم علمی، برای واژه‌ها و اصطلاحات علمی تا حد امکان از معادل‌های فارسی استفاده شود. در خاتمه لازم می‌دانم که از جناب آقای دکتر مسعود رجبیون و سرکار خانم دکتر مریم ملکی و نیز فرزند عزیزم آقای بهنام هاشمی تبار که در ترجمه این کتاب بنده را یاری نمودند، تشکر و قدردانی نمایم. از جناب آقای دکتر فرهنگ حداد به خاطر قبول ویراستاری علمی و نیز از انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد بخاطر همکاری صمیمانه در چاپ این کتاب سپاسگزارم.

دکتر غلامرضا هاشمی تبار

استادیار دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد